17 de gener: Sant Antoni, abat

Text de l'Evangeli (*Mt* 19,16-26): En aquell temps, un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: «Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna?». Jesús li digué: «Per què em preguntes sobre el que és bo? Un de sol és bo. Si vols entrar a la vida, guarda els manaments». Ell li preguntà: «Quins?». Jesús li respongué: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no acusis ningú falsament, honra el pare i la mare, i estima els altres com a tu mateix». El jove li va dir: «Tot això ja ho he complert. Què em falta encara?». Jesús li respongué: «Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me» (...).

Sant Antoni, abat

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui ens remuntem fins l'Egipte dels segles III i IV (250-356). Allí sant Antoni abat fou pioner del moviment eremític cristià. Després de renunciar als seus bens, no es "refugià" al desert per tal de "fugir" de la gentada, sinó per a lliurar-se a Déu i, en Déu, donar-se als homes. On ell va viure hi anaren molts per tal de compartir el seu camí (i/o rebre la seva orientació). Se'l considera com l'il·lustre pare dels monjos.

Visqué ple d'esperit ascètic i dotat d'un profund coneixement religiós. Sant Atanasi, coetani i amic seu, descriu la seva vida d'oració sense interrupció: «Tant atent era a la lectura, que no perdia res de les Escriptures, i ho retenia tot: la memòria era el seu llibre». Antoni prestà una bona ajuda al bisbe Atanasi en la lluita contra l'arrianisme i patí per l'Església, tot animant els confessors en la persecució de Dioclecià.

—Oh Déu, concediu-nos pels mèrits de sant Antoni, abat, que, tot renunciant a nosaltres mateixos, us estimem sobre totes les coses.